

[Henning Nielsen]

betrængte kirker og kommuner. Ministeren foreslår derfor, at de 6 pct. forhøjes til 12 pct., altså det dobbelte. Det bliver 60 mio. kr., som ministeren kan gøre godt med.

Socialdemokratiet har ikke noget imod forslaget. Det kan vi støtte. Men lad mig samtidig sige, at vi tror ikke, det vil klare problemerne, som vel dybest set er manglende aktivitet ude i de tyndt befolkede områder og dermed svigtende skattegrundlag.

Kirkeministeren tager med dette lovforslag et initiativ, og det skal han ikke have utak for. Men den regering, som kirkeministeren er medlem af, gør det ikke lettere for befolkningen i de tyndt befolkede områder. Lad mig nævne landbrugsloven, nedlæggelse af de små postkontorer, afskedigelse af skovarbejdere i statsskovene og den økonomiske politik over for kommunerne, som medfører afskedigelser af kommunalt ansatte.

Der bliver altså færre og færre mennesker i disse områder. Indtjeningen bliver mindre, og skattegrundlaget forsvinder. Måske skulle kirkeministeren prøve at overtale den regering, som ministeren selv er medlem af, til at føre en anden politik, så kirkeministeren ikke behøver at skulle give tilskud for at nedbringe kirkeskatten i de betrængte områder.

Der er noget andet, som jeg har lyst til at tage op her i dag, når vi diskuterer folkekirkens økonomi. Det er de mange kirker, der i de seneste år er blevet bygget også i områder, hvor befolkningen ikke finder, at der er et behov for nyt kirkebyggeri. Det kan endda være i områder, hvor nabokommunerne nødvendigvis skal have tilskud fra kirkeministeren for blot at kunne bevare deres kirker.

Vi kender også eksempler på, at et stort flertal af folkekirkens medlemmer klart har sagt nej til nyt kirkebyggeri. Eksemplet er fra Struer. På trods af et stort flertal, der er imod et nyt kirkebyggeri, er det desværre ikke lykkedes at standse disse planer. Jeg finder, at det er i strid med de demokratiske principper, og jeg håber, at kirkeministeren vil løse dette problem. Ellers frygter jeg, at folk måske i afmagt melder sig ud af folkekirken, og det er vel ikke netop dét, kirkeministeren tilstræber.

Jeg vil til slut sige, at der kan være andre ting, vi gerne vil tage op under udvalgsbehandlingen, men jeg har ikke flere bemærkninger her ved første behandling.

Eva Møller (KF):

Da vi sidste forår her i Folketinget på SF's foranledning debatterede folkekirkens struktur og økonomi, sagde jeg, at vi var klar over, at der var et problem med de meget høje og de meget forskellige kirkeskatter. Det var der i SF's forslag lagt op til at man skulle gøre noget ved. Vi mente dengang, at løsningsmåden var forkert, og sagde derfor, at vi mente, at vi kunne løse problemet ved en ændring af økonomiloven.

Jeg kan i dag med tilfredshed konstatere, at kirkeministeren nu er i gang med at løse dette problem, dersom der er flertal for lovforslaget – og det vil jeg tro der er; sådan opfattede jeg i hvert fald den socialdemokratiske ordfører.

Jeg er glad for, at ændringen finder sted, specielt på baggrund af de mange henvendelser, vi fik fra kommunerne sidste år, hvor man gjorde opmærksom på problemet med, at man en række steder havde meget høje kirkeskatter.

Jeg vil gerne sige, at problemstillingen for mig at se først og fremmest skyldes, at man i mange år har bygget kirker her i Danmark – og det er ikke noget, der fortrinsvis er sket i den nuværende regerings tid, meget kan vi måske have ansvaret for, men kirkebyggeriet er altså fortrinsvis sket i middelalderen, dengang befolkningsstrukturen var en anden, dengang vi boede anderledes og bysamfundene lå på en anden måde – og nu har vi altså en række kommuner, hvor disse meget gamle og meget smukke kirkebygninger ligger, som er vort fælles arvegods og vort fælles ansvar.

Vi medvirker gerne til en ændring, som giver de svagest stillede kommuner mulighed for større tilskud. Vi tror ikke på, at den nuværende regering er skyld i, at kirkerne i middelalderen blev bygget på den måde, som de nu engang blev. Det vil jeg gerne sige til den socialdemokratiske ordfører.

Vi har i øvrigt på de områder, som ordføreren lagde vægt på, og som ikke har specielt med kirkeministerens område at gøre, faktisk ført en erhvervsvenlig politik og en politik, som tilsigter decentralisering.

De øvrige ændringer, der lægges op til i kirkeministerens lovforslag, er ganske små og rent tekniske. Hertil henregner jeg også spørgsmålet om en ændret justering af rådighedsrammen til kirkelige formål, som ministeren kan disponere over, hvor vi jo kun sikrer,